

GAZETA TRANSILVANIEI

On. 2317
Biblioteca Universității (2 exempl.)
SIBIU

PROPRIETARĂ: ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRAȘOV
Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.
Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA.
1838
GHILBARIȚIU ȘI SPINȚIT DE LUPTTELE PURTATE SUB CUTELE LUI
DE ATĂȚIA URMAȘI, ÎN FRUNTE CU MUREȘENII

REDACȚIA ȘI
BRAȘOV
B-dul REGELE FERDINAND
Abonamentul anual lei 200. Autoriza
Anunțuri și reclame după tarif. lei 500.

Nr. 13

15 Februarie 1942

Anul 105

Tăcuți și profitori gălăgioși

de Dr. N. Căliman

Mergeam Duminecă spre Poiana-Brașovului. Aveam tovarăș de drum numai săniușa pe care o trăgeam după mine. Lăsasem toate gândurile și grijiile acasă. Trupul ardea de aerul de munte și de urcuș. Iar în suflet cântau toți îngerii cerului, coboriți în jurul pomilor de Crăciun pe lângă care treceam. Cu bucurie și mulțumire treceam pe lângă pălcuri, pălcuri de copii și părinți, tineri și tinere. Nu mă interesa pe lângă cine trec. Eram voios și bucuros.

Deodată, trecând pe lângă doi domni, de vârstă mijlocie, vorbind altă limbă decât cea românească, întocmai ca un ghimpe mi-au lovit urechile vorbele lor. Discutau despre război și armată. Am încetinit pașii ca să-i ascult. Nu este frumos să ascuți pe ascuns discuția altora. Erau însă străini, care în toate ocaziunile îmbracă haina patriotismului și voiam să-i ascult în toată intimitatea lor, ce cred ei despre războiul nostru sfânt și despre eroii care cu faptele lor pot sta alături de vitejii ori și cărei națiuni.

Și i-am ascultat.

A fost fiecare din ei câteva luni pe front. Au trecut Nistrul. După cum spun ei, au și luptat pe pământ dușman. Dar nu mai puteau rămânea în această armată. „Această” armată este armata română care a luptat la Odesa și a ocupat-o, armata care luptă azi în Crimeea și va fi părtaşă la ocuparea Sevastopolului. Armata nenumăraților eroi fără nume și fără decorații, care tăcuți asaltează înălțimile dela Sevastopol. Și domni mei nu mai puteau rămânea în această armată. Au făcut toate intervențiile la X (i-au spus numele) ca să fie eliberați. Și le-a reușit. Astăzi în loc de înălțimile Sevastopolului, ei urcă Poiana-Brașovului. Nu mai puteau rămânea în armată, acasă îi așteptau afacerile lor.

Așa a mers discuția domnilor care vorbeau limbă străină. Iar eu am ascultat-o trist. Erau oamenii care cer mereu protecția statului român, se îmbogățesc mereu în acest stat și profită mereu. Despre patria lor cred, că poate fi apărută cu vorbe și cântece, iar războiul sfânt poate fi purtat cu dezertări dela datorie și cu profituri grase.

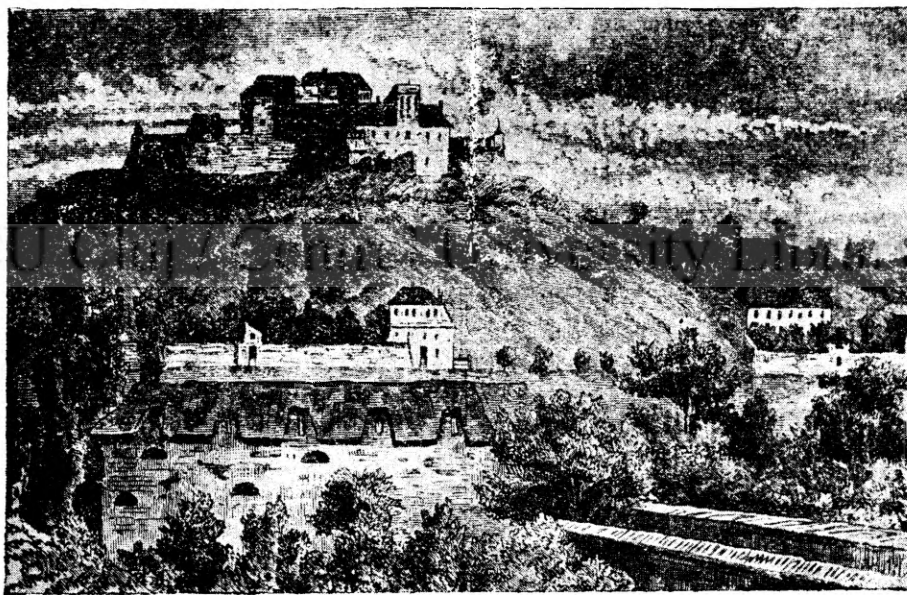
I-am lăsat în urmă și am plecat mai departe. Mă năpădiseră gânduri triste. Câtă lipsă de omenie, de loialitate și de sinceritate!

Nu, domni mei! Cu vorba sunteți în toate ocaziunile loiali și patrioți. Dar războiul nu se poartă cu intervenții lăaturalnice și cu dezertarea dela datorie, nici cu vorbe de ocară pentru o armată vitează, cum puține sunt. El se poartă și se câștigă de cei mulți și tăcuți, plini de omenie și de simțul datoriei, și cu ținerea angajamentelor luate. Vântul duce până la ei bărfelile voastre. Iar la sfârșitul războiului tăcuții victoriei finale ar putea să întrebe pe toți profitorii de tagma voastră, ce ați făcut în război.

Fiindcă războiul va fi câștigat de acești tăcuți și nu de profitorii bărfitori și gălăgioși.

Brașovul de azi

de I. Bozdog

Cetățuia și dealul Cetățuiei
în veacul al XVII-lea

Regenerarea morală

de Virgil V. Branisce

Măsurile aspre luate de guvern împotriva funcționarilor abuzivi au fost salutate cu satisfacție de întreaga țară, care așteaptă de atâta vreme întronarea unei ere de cinste și legalitate. Este doar un fapt recunoscut acum de toți, că cele mai bune intențiuni pornite de sus nu dau roade atunci când sunt sabotate de concepția, nepriceperea sau nepăsarea organelor executive. Mult timp însă nu s'a ținut seamă de acest adevăr elementar. Trecutele regimuri, erau influențate prea mult de sistemele politice și economice ale capitalismului evreesc și de mentalitatea materialistă, caracteristică acestor sisteme. Ori ce problemă era privită exclusiv prin prisma materialismului și se neglijau forțele creatoare ale idealismului. Se uita că condițiunile de reușită ale oricărei reforme, fie politică sau economică, se bazează în ultima instanță pe om, și numai munca cinstită și posibilitatea de a se însufleți pentru un ideal poate face posibil ca reformele să fie îndeplinite și să nu rămână doar literă moartă.

Se credea, chiar de cei bine intenționați, că pentru a aduce țara în făgașul normal și pentru curmarea tuturor rezelor de care sufeream, era suficient să se fabrice legi mai bune. Și am avut o adevărată invazie de legi cu care ținea să ne ferească fiecare partid și fiecare guvern care se perinda la conducerea țării.

Marea masă a poporului căreia instinctul, dacă nu rațiunea, îi spunea că așa nu mai pot merge lucrurile, își puna speranțele de îndreptare pe rând în toate partidele, ca după scurt timp să-și dea seamă cu desamăgire că nu se face schimbarea în bine așa de puternic dorită de toți.

Faptul că nicio reformă nu se poate realiza atunci când nu se lucrează desinteresat, dacă nu se face în

Continuare în pagina 3-a

FOILETONUL
GAZETEI TRANSILVANIEI

Sonet

Sporesc pe 'ntinsuri albele troiene,
Și ninge'ntr'una. — Casele afară
Par niște moși posaci ce-și așezară,
Clipind de somn, căciula pe sprâncene.

Visând un vis frumos de primăvară
Trei vrăbii stau pe-un ram, umflete'n pene.
E liniște ca'n țara lui moș lene,
Da, liniște-i ca'n vasta, solitară

Impărăție-a morții. — Un corb trece
Cu croncănit prelung — a foamei jalbă —
Peste cuprinsul nemișcat și rece,

Pe care — atârnă sloiurile 'n salbă.
— Știam că moartea orice groază 'ntrece,
Dar astăzi cred că-i pașnică și albă.

Ecat. Pittș

Din scrisorile lui I. Urban Jarnik cătore Ion Micu Moldovan

Publicate de Ștefan Manciulea

— Urmare. —

Prea Stimate Domnule,
iubitul meu apărător!

Din glosarul care așa din chiar senin mi-a picat în casă, văd că Măria Voastră n'ați luat în nume de rău scrisoarea mea cam hazlie, pe care mi-am luat voie să V'o trimit. Să știți că roadele trimise mi-au venit tocmai bine căci azi dimineață veni o rudă a mea, cu doi băieți ai săi cari vor urma învățătura întrun oraș nu departe de locul de naștere al meu numit Reichenau a. d. jk. și așa avem plăcerea să le punem înainte niște merdcuri, cari pentru ei vor fi ceva deosebit.

Numai una mă neliniștește: puteți Măria Voastră să garantați sau să vorbesc mai bine, să Vă puneți chează, că lucrurile trimise nouă nu conțin Doamne ferește, niște „bacile” molipsitoare? Ce păcat că nu s'a descoperit încă modul cum s'ar putea să stee la vorbă două persoane depărtate una de alta, fie și de sute de kilometre, fără fire telegrafice și fără ori ce unealtă. Doar strănepoții strănepoților noștri se vor bucura și de această descoperire. Acum însă deocamdată nu ne putem vorbi așa din depărtare, eu dela țarmurile Aquilei sălbătice celei cu apele cristaline și Măria Voastră de pe Târnavele cu „apele tulbure” cum am citit în zilele acestea iubilare în vreun articol

Regenerarea morală

de Virgil V. Branisce

— Continuare din pag. 1-a —

primul rând educația și dacă nu se schimbă mentalitatea acelor care pun în practică măsurile de îndreptare, a ieși limpede în evidență în timpul de tristă memorie a regimului de operetă, prăbușit așa de rușinos la 6 Septembrie 1940. În acele timpuri s'a crezut că pentru a ne pune în rând cu popoarele tinere care își croiau prin muncă și luptă un drept la viață, era suficient să le imitam instituțiile și formele exterioare ale realizărilor lor. Atunci s'au „ales” corpuri legiuitoare care voiau să fie corporative, dar care nu erau expresia păturilor producătoare ale țării ci erau compuse din aderenții fostelor partide politice, din care o mare parte nu practicau o meserie ci trăiau de pe urma politicii și care nu aveau nicio pricepere pentru adevăratele nevoi ale țării. S'au înființat organizații ale tineretului, nu pentru creșterea tinerelor mlădițe ale neamului în spiritul unui adevărat naționalism constructiv, în muncă și cinste, ci pentru cultul unei singure persoane. S'a mai crezut atunci că pentru a forma unitate sufletească a neamului ajunge să se decreteze că există numai un singur partid, iar singurul lucru care s'a realizat a fost că mulți foști politicieni au îmbrăcat o uniformă care te făcea să crezi că ești în plin carnaval. Tot așa de artificiale erau toate înfăptuirile, organizațiile muncitorești sau profesionale care se limitau la activitate birocratică, discursuri sau uniforme.

Dar cel mai important lucru, educația națională și morală a maselor populare, pentru a le putea integra în ritmul noilor vremi, nu s'a făcut și nici nu se putea face atunci când exemplul imoralității venea de sus.

Așa încât toate încercările din acel timp au rămas fără niciun rezultat practic din cauza că nu s'au schimbat cu nimic moravurile și mentalitatea. Nici nu era posibilă o schimbare atunci când munca era disprețuită; cel care muncea cinstit era calificat drept „fraier” iar cei admirabili erau „șmecherii” care știau să se „învârtă” și care fără muncă ajungeau la averi și onoruri.

Atunci când idealul unei mari părți a păturii conducătoare era îmbogățirea rapidă și fără muncă, niciun fel de reforme economice nu erau în stare să scoată țara din impasul în care se găsea.

Fiindcă, nu reforme prin schimbarea legilor, ci în primul rând transformarea omului, pentru a-l face să-și iubească națiunea, să fie capabil de jertfă și să muncească dezinteresat pentru binele comunității poate să facă posibilă refacerea țării. Fără o refacere morală nu se poate realiza nicio refacere materială, iar refacerea morală se poate realiza numai prin o educație care să pregătească sulițele pe fiecare pentru luptă și muncă pentru țară.

De aceea, opera de purificare și regenerare morală întreprinsă de guvern ne face să privim cu încredere viitorul națiunii.

s'o primiți ca un semn de recunoștință ce V'o păstrez pentru totdeauna. O trimet împreună cu aceste rânduri, cari poate o să Vi se pară Măriei Voastre cam lungi și încă nesăbuite. Nădăjduiesc însă că în cunoscuta Măriei Voastre generozitate o să mă iertați, cel mult dacă Vă ușurați de necazul ce Vă pricinuesc, mormând „*dracul să-l iee pe afurșitul dsta de Boem din Țara Ceului care-mi tot spune vrute și nevrute, de ce habar n'am!*”

Spuneți și mai rău căci și eu dacă mă necăjesc popicii nevrând să mi se inchine, îmi ușurez inima înjurând și blăstămând așa încât toți cei din jurul crapă de râs.

Rămân cu respect, recunoștință și dragoste al Măriei Voastre devotat Pottenstein (Boemia) 19-a 9-2.

Dr. Ioan Urban Iarnik

— Va urma —

Feodosia

de A. A. Mureșianu

Intrarea victorioasă a batalioanelor românești în Feodosia, micul și astăzi puțin însemnatul port de pe țărmurile dela Răsărit ai Crimei, a umplut sufletul fiecărui Român de mândrie. Puțini vor fi fost însă aceia care se vor fi gândit la semnificația istorică tainică și adâncă a acestui fapt. Cui i-ar fi trecut prin minte că înainte de aceasta cu aproape două mii de ani aceeași localitate a fost martoră la intrarea victorioasă a vulturilor legiunilor romane; oă ea a întreținut, veacuri de-a rândul legături comerciale și culturale cu țările românești; că în epoca cruciadelor, Genovezii și-au făcut din ea centrul așezărilor lor dela Dunăre și Marea Neagră și că zidurile ei au adăpostit, încă din veacul al 13-lea și Români?

Mica Feodosie de astăzi nu este alta decât trista rămășiță a glorioasei *Theodosia* de acum două mii și mai bine de ani și a puternicei și bogatei cetăți genoveze *Caffa* din veacurile 13 și 14.

Theodosia a fost unul din puternicele centre comerciale și culturale, întemelte, începând cu veacurile 6 și 7 înainte de Hristos, pe țărmurile dela Nord și dela Apus ai Mării Negre, de vestii Milesieni (Greci Ionieni), care au devenit tot atâtea nuclee de prosperitate și civilizație pentru popoarele nord-estice ale Europei, și între care au strălucit cu deosebire orașele și porturile: *Tomis, Histria, Tyras, Olbia, Chersonesus, Theodosia, Panticapaeum și Phanagoria*.

Cine nu cunoaște numele primei cetăți, locul de exil al lui Ovidiu? Ruinele majestuoase și impunătoare ale Histriei, obiectul principal al cercetărilor regretatului arheolog Pârvan situate la Nord de lacul Tuzla, impresionează și astăzi pe trecători. Tyrasul nu era alta, decât „cetatea Nistrului”, căci ea purta numele din antichitate al acestui fluviu, și era așezată aproape de gura lui, pe locul Cetății Albe de astăzi. Din marea și vestita Olbie dela gura Niprului, care-și trimetea produsele sale industriale până în Transilvania de astăzi, n'au mai rămas decât piatră și moloz. Iar Chersonesus, Panticapaeul și Theodosia sunt principalele centre din antichitate ale peninsulei Tauriei sau Crimei și ale așa numitului „regat bosporan” (al Bosporului tauric), la început independent, dar, mai târziu ajuns, din cauza presiunii „Sciților” nomazi și barbari sub stăpânirea puternicului rege pontic Mithridates Eupator, și apoi sub ocrotirea primilor împărați romani.

O inscripție de atunci ne-a păstrat până astăzi amintirea expediției întreprinse de guvernatorul Mosiei (Moesiei) Tiberius Plautius Silvanus Aelianus (52—53 d. Hr.) întru apărarea cetății Chersonesus, Sevastopolul de astăzi, asediate de „regele Sciților”.

Vestitul Strabon, contemporanul împăraților August și Tiberiu, ne spune în cartea a 7-a a Geografiei sale că Theodosia „are un port pentru o sută de corăbii”, că ea se găsește la marginea unei regiuni foarte fertile, de unde „se făcea mai înainte export de cereale în Elada” și de unde „Leukon

ar fi trimis la Athena două milioane una sută mii de medimne”. Tot dela el avem informația importantă că Barbarii nomazi cedau bucuros pământurile lor pentru a fi cultivate „în schimbul unui tribut” și că „pe timpul său regii bosporani erau numiți de Romani”.

După dominațiunea romană a urmat în regatul Bosporului sau al Crimei dominațiunea gotică. În epoca gotică-bizantină vechiul emporiu comercial al Theodosiei, adică al orașului „dăruit de Dumnezeu” — căci acesta este înțelesul cuvântului — își continuă rolul lui în Marea Neagră, însă acum sub numele schimbat, probabil de origine tătară, *Caffa*.

În veacul al 13-lea Crimeea este cucerită de Genovezi, care pătrund pe Dunăre, cu comerțul lor, până în regiunile noastre, și pe timpul cărora Theodosia-Caffa, centrul expansiunii lor în Marea Neagră, ia un avânt atât de puternic și ajunge un oraș atât de mare și frumos, încât își câștigă la Turci numele de „micul Constantinopol” (Kucuk Stambul).

După Genovezi urmară rivalii lor, Venețienii, care obțin dela Turci, în schimbul unei sume de 20.000 galbeni, dreptul de a face comerț în Marea Neagră și a se stabili la Caffa. Dar aceea n'o mai pot menține în vechea strălucire, căci izolarea Mării Negre în urma politicii turcești, pregătește ruina ei. Ajunsă sub stăpânirea oardelor tătarești, Caffa decade cu totul, rămânând aproape pustie de locuitori. Dinastia tătară Gherai încearcă să o ridice din ruine, dar oștile cutropitoare și sângeroase ale țarinei Ecaterina II îi dau, la sfârșitul veacului al 18-lea ultima, lovitură. Se spune că, la priveriștea ruinelor mărețe ale pălatelor și întăriturilor de odinioară ale Caffei, Ecaterina ar fi izbucnit în plâns și s'ar fi hotărât să o refacă din temelii.

Dela ea a primit și numele de Feodosia. Dar la îndemnul favoritului ei, Potemkin, Ecaterina întemeiază, pe locul unui mic sat de pescari și mult mai spre Vest, orașul și portul Odesa.

Ceea ce a fost Olbia pentru Dacia dinainte de Romani, aceea a fost Caffa pentru țările românești în veacurile 13 și 14. Însemnătatea ei pentru noi reiese și din documentele notarilor genovezi din acele timpuri, păstrate din întâmplare până astăzi, documente studiate și publicate de eminentul nostru istoric, d-l Gh. Brătianu, și din care reiese că „*Încă la sfârșitul veacului al 13-lea se găsesc Români așezați în mediul cosmopolit al Caffei*”.

Vitejii cuceritori ai Feodosiei n'au umblat deci pe căi cu totul străine neamului românesc, căci ei au pornit pe urmele legionarilor lui August și Tiberiu, pe urmele strămoșilor lor moesieni din legiunile și flotila dunăreană a lui Plautiu Aelian și pe urmele acelor înaintași, care, prin colaborarea culturală cu frații latini genovezi, au contribuit la întărirea și închegarea statelor românești dela Dunăre.

Triumful adevărului

de Ion Berciu

Se împlinesc trei veacuri dela moartea lui Galileo Galilei (1564—1642). Este un moment de meditare.

Galilei reprezintă începutul unei ere noi în domeniul științei experimentale, al cărei fondator se poate socoti.

Renașterea italiană, în lupta ei cu scolastica, adică cu normele imutabile stabilite de „autoritățile” vechi, a schimbat și în câmpul științei unghiul de vedere: *experiența înlocuiește autoritatea, care nu se mai poate susține în fața adevărului scos din observațiuni precise și din deducțiuni logice*.

Lupta a fost deosebit de grea, vechea concepție având de partea sa instrumentul teribil al inchiziției, care a făcut mulți martiri.

Galilei este unul din luptătorii pentru adevăr, care a mers pe drumul spinos al curajului moral.

Sunt uimitoare descoperirile sale în domeniul matematicii, fizicii și astronomiei. Este de ajuns să amintim isocronismul micilor oscilațiuni, termometrul, legea gravitației, principiile dinamicii moderne, luneta astronomică, mișcărilor lunii, și mai presus de toate confirmarea prin experiențe științifice a genialei intuiții a polonezului Nicolae Copernic, cu privire la rotația pământului în jurul soarelui, stabilind că nu pământul, ci soarele este în centrul universului.

Urmările acestor descoperiri au fost incalculabile pentru progresul spiritual al omenirii.

Pe Galileu însă trebuie să-l preamărim mai mult ca pe acel „*Justum et tenacem propositi utrurum*” al lui: Horațiu drept și nesguduit în credința sa pentru biruința adevărului, mai presus de orice.

După ce scolasticii curții din Roma condamnă scrierile lui Copernic, declarându-l ca eretic, Galileu pleacă la Florența și scoate în 1633 o carte prin care apără și confirmă cele susținute de Copernic.

Inchiziția, cu metodele ei necruțătoare, intră în acțiune și cheamă la judecată pe bătrânul de 70 de ani pentru a-și nega tot ceea ce descoperise într-o viață întreagă de muncă în serviciul științei.

Rugul era pregătit.

De formă se căiește de cele spuse, dar strigă înainte de a părăsi sala de judecată:

EPPUR SI MUOVE — Și cu toate acestea pământul se mișcă!

Aceste cuvinte au rămas în patrimoniul moral al omenirii, cu înțelesul lor de afirmație curajoasă a unui adevăr evident, care totuși nu este acceptat ca adevăr de cei care pot impune prin forță, pentru un moment, domnia întunecului.

Biruința finală a fost a moșnegului, care îndrăsnia să înfrunte cu arma unei lumini noi, smulsă de el, cu trudă cumplită, de o viață, o lume întreagă de puternici ai unor „norme” ce nu mai corespundeau vremurilor.

Adevărul nu poate fi ținut sub obroc, oricât s'ar strădui puterile iadului să-l ascundă. El irumpe la timpul său.

Cititi

„Gazeta Transilvaniei”

De prefuzindeni

O flotă proprie pentru Crucea Roșie

Crucea Roșie internațională a plănuțit punerea în serviciu a unei flote proprii pentru transportul pachetelor destinate prizonierilor de războiu. Câteva vapoare care aduc pachete pentru prizonierii englezi din Germania dela Lisabona și Marsilia au și fost puse în circulație. Deoarece tonajul disponibil scade mereu, Crucea Roșie internațională și-a propus să cumpere din întreaga lume vapoarele necesare.

Arhipelagul Bismarck

Arhipelagul Bismarck este un grup de insule vulcanice, coralice, bogate în păduri, situate de-a-lungul coastei de Nord a Nouei Guinee. Aceste insule au o suprafață totală de 47.000 kmp. și numără 40.000 de locuitori, papuași în interior și malaio-polinezieni pe coaste. Localitatea principală a arhipelagului este Rabaul. În 1888, Arhipelagul Bismarck a devenit o colonie germană. În 1915 au fost ocupat de către australieni, iar din 1919 este în posesia Australiei.

Ziua Domnului

Cuvânt pentru rugăciune și post

sf. cv. Matei VI. 14-31.

Sfânta evanghelie este un imbelșugat izvor de hrană sufletească. Biserica prin învățăturile mântuitoare ne pregătește primirea binecuvântării lui Dumnezeu.

Cu iertarea greșalelor începe azi evanghelistul Matei cuvântul său. Ce cuvânt dulce, care svântă lacrimile de pe gene; cuvânt rupt de pe buzele lui Isus, printre picăturile de sânge prelinate pe marginea crucii.

Cu sângele vărsat de Domnul pe Golgota să schimbăm sufletul, plecându-ne în fața binecuvântării Lui, și strigând: iertare.

Postul cel mare și sfânt al Invierii se deschide.

Cu evanghelia de azi încep învățăturile ce formează temelia vieții.

Se cere înfrânare, rugăciune, căință și fapte ale dragostei creștine. Avem înaintea noastră patruzeci de zile de resemnare și de prefacere a lăuntruului nostru. Sunt zile de post și de rugăciune, de ușurare și înălțare la desăvârșire.

Să pregătim drumul păcii desbrăcându-ne de ură și de sgura păcatului. E timp de întoarcere a celui abătut și de ridicare a celui căzut.

Postul să ne îndrepte spre Domnul iar rugăciunea să fie izvorul nebănuitelor puteri duhovnicești.

Să postim în chip cinstit domolind pornirile truțiilor neimplinite. Prin post și rugăciune sălășlucește în sufletele noastre pacca sfântă, pe care ne-o dăruiește Domnul.

În vâltoarea ispitelor, rugăciunea întoarce ființa noastră la adevărul veșnic. Prin ea finem sufletul nostru treaz și aproape de Dumnezeu. Pe aripile ei s'au ridicat profeții, din lumina și prin flacăra ei au izvorit înțelepții pustnici și mucenici.

Să înșelșoșăm ziua și noaptea după această taină a rugăciunii. Să desfacem zăvoarele sufletului în fața evlaviei cuvintelor de rugăciune, sfărâmând astfel gândurile tulburătoare de care ne leagă pământul.

Ispita și pacatul pot narui împărăția sufletului nostru, dar rugăciunea și postul o refac mai luminoasă și mai strălucitoare.

Să ne înarmăm cu postul și rugăciunea.

În postul Invierii Domnului să încercăm lucrarea acestor arme, care risipesc patimile. Cu ele să lovim vijețiile vieții.

Incredințându-ne bunătății, înțelepciunii și iubirii cerești, rugăciunea noastră va aduce belșug de daruri.

Te-ai îmbrăcat cândva în cuvântul evanghelic?

Dacă nu te-ai îmbrăcat, întreabă-te în fiecare zi pentru ce n'ai făcut aceasta și nu uita că la această întrebare numai un singur răspuns poate fi bun: moștenitorii împărăției lui Dumnezeu pot fi numai fiii Lui, iar fiii Lui pot fi numai cei care au primit și trăesc cu Hristos.

... Și vom ajunge atunci la liniștea din noi și la pacea dintre noi.

Preot Nicolae Bârsan

Pneumonia

(Aprinderea de plămâni)

Medicul nostru

de Dr. Valeriu Stînghe

Am amintit în articolul precedent, când am vorbit despre gripă, că o complicație destul de deasă a acesteia este pneumonia, (în limbajul poporului *aprindearea de plămâni*). Pneumonia se poate ivi și independent de gripă, ca boală autonomă. Este o boală pe care o întâlnim cu deosebire în anotimpurile reci.

Pneumonia poate atinge orice vârstă. Cauzele imediate ale pneumoniei nu prea sunt cunoscute, totuși se pare că o răceala bruscă este cauza celor mai multe pneumonii.

Pneumonia este o inflamație acută a plămânului, datorită unui microb, numit *pneumococ*, descoperit de Fraenkel-Talamon. Această inflamație are loc numai la părți limitate ale plămânului sau ambilor plămâni deodată (dublă pneumonie).

Semnele bolii. Boala începe de regulă printr'un trisou (senzație de frig, cu tremurături), junghiu de partea pieptului unde începe pneumonia, temperatură mare până la 40°, care persistă ridicată pe toată durata bolii, stare generală rea, dureri de cap, umerii obrajilor au o culoare roșie caracteristică, bolnavul tușește, accentuând și mai mult junghiuul. Respirația devine grea, numărul respirațiilor pe minut ridicându-se dela 16 la 30. Bolnavul elimină o flegmă vâscoasă, lipicioasă, de culoare roșie ca rugina. Pulsul este foarte accelerat, 110-120 pe minut. Mulți bolnavi, și cu deosebire alcoolici, aiurează.

Dela începutul ei pneumonia este însoțită de o stare generală gravă, cu pierderea completă a puterii, lipsa de poftă de mâncare, o sete nestămpărată, limba încărcată cu o materie albă, uneori apar pe buze niște beșicuțe (herpes).

Durata mijlocie a bolii este de 7-9 zile, după care temperatura scade brusc, uneori scade progresiv, zisă în *lysis*, bolnavul începând să se simtă din ce în ce mai bine, trecând în convalescență (refacere). Acestea sunt cazurile cu sfârșit favorabil. În cazurile mortale temperatura persistă și după acest timp, apărând semne și mai grave, bolnavul prăpădindu-se într'o stare de completă epuizare (istovire). Un mare pericol în decursul pneumoniei este slăbirea inimii, care poate cauza moartea.

Deosebit de gravă este pneumonia diabeticilor, care poate omori în trei zile.

Caracteristic la alcoolici este că pneumonia se însoțește de delir (aiureală) foarte intensă.

La copii în general pneumonia are un sfârșit favorabil.

O altă forma gravă de pneumonie este pneumonia dublă, care afectează ambii plămâni.

Se cunosc cazuri de pneumonie, zisă *abortivă*, care durează numai 3-4 zile.

Alteori pneumonia poate fi prelungită, putând să dureze două săptămâni sau mai mult și totuși să se termine cu bine.

Mai cunoaștem pneumonia cu *recidive*, când după o pneumonie vindecată apar la câteva zile iarăși semnele pneumoniei.

Pneumonia poate avea complicațiuni printre care cităm: pleurezia, gangrena pulmonară, miocardită (slăbirea inimii) pericardită (apă sau puroi în jurul inimii), otite, nefrite (inflamația rinichilor), septicemie pneumonică (pătrunderea pneumococului în tot organismul).

Tratamentul. Bolnavul de pneumonie va întrerupe imediat ocupațiile zilnice, sîtat pe care vrând-nevrând îl va urma, având în vedere caracterul grav al bolii, care din primele zile cauzează bolnavului o stare generală rea ce-l obligă să se așeze în pat. Camera în care va zăcea va fi încălzită și bine aerată. Se vor aplica ventuze pe torace (coșul pieptului) în față și în spate. Din primele zile se vor da bolnavului comprimate de Dagenan sau sulfamidol, cari omoară pneumococul, făcând să vindec pneumonia, uneori în 2-3 zile. Bolnavul va lua zilnic ceaiu cu rom, medicamente care conțin alcool (poziunea Todd), medicamente cari ajută la eliminarea flegmei din plămâni bolnav. Pentru a nu lăsa să slăbească inima se va da digitală, oleu camphorat (acesta din urmă în injecții).

Contra temperaturii mari se vor da antitermice (chinină, piramidon, aspirină, antipyrină etc.), uneori se va aplica ceareaful rece pe tot corpul.

Ca regim alimentar se va da lapte, ceaiu, supe slabe, zeamă de fructe, compot, pire de cartofi.

Convalescența bolii va fi de cel puțin una lună. Cei ce nu respectă această regulă se pot expune la complicații, la recidive, sau creiază condițiile favorabile (terenul) pentru contractarea mai curând sau mai târziu a unei tuberculoze pulmonare. Convalescența va consta în odihnă, hrană substanțială și suficiență și cură de aer curat.

Complicațiile pneumoniei comportă fiecare un tratament special.

Pro Domo

ROMANIA
Tribunalul Brașov S. II-a
Dos. Nr. G. II. 71/1942

Noi, Mihail Grigoriu, Președintele Tribunalului Brașov, Secția II-a; luând în cercetare petițiunea înaintată de către profesor Ion Colan din Brașov la 19 Ianuarie 1942 înregistrată la Nr. I. II. 625-626 prin care solicită înscrierea ziarului „Gazeta Transilvaniei”, care apare de două ori pe săptămână, în registrul înființat la acest Tribunal în baza Legii pentru controlul mijloacelor de existență al publicațiilor periodice din 9 Aprilie 1938.

Având în vedere actele dela dosar anexate la petițiunea din care se constată că petiționarul intrunește în totul condițiile legale pentru înscrierea solicitată.

Văzând și dispozițiunile art. 1, 2 și 3 și următorii din suscitata lege

D i s p u n e m

Înscrierea ziarului „Gazeta Transilvaniei” în registrul înființat la acest Tribunal pe baza Legii pentru controlul mijloacelor de existență al publicațiilor periodice din 9 Aprilie 1938.

Ziarul va apare de două ori pe săptămână și se va tipări în atelierele „Astra” din Brașov, Str. Lungă Nr. 1. redactorii responsabili fiind d-l profesor Ioan Colan și d-l profesor Ioan Bozdog, fără capital și fără fonduri și se întretine din abonamente și veniturile Societății Culturale „Astra”.

Brașov, 26 Ianuarie 1942.

Președinte: ss. Mihail Grigoriu.

Grefier: ss. Octavian Muntean

Curierul „ASTREI” Brașov

Se aduce la cunoștința cercurilor culturale, Poarta-Bran, Sohodol, Budila și Tohanul-Nou că bibliotecile căminelor culturale sunt gata și se pot ridica dela Biblioteca „Astra”, B-dul Regele Ferdinand, 12.

Jurnal de pe front

Botezul de sânge

de Vasile Levărdă

Eram în a doua zi de războiu. Inamicul începuse în zorii zilei un bombardament des de artilerie, mai ales în spatele poziției noastre.

Natura părea că fine cu noi, arătându-ne de dimineață roșeața unei zile bune în partea de răsărit.

Nimeni nu mai mișca. Toți eram la locurile noastre și fiecare își da seama bine că hora începuse în mod serios.

Pe locurile despădurite și pe poteci, nu se mai putea umbla fiindcă după orice vietate descoperită de observatorul inamic în poziția noastră, se trăgeau zeci de proiectile de artilerie.

Totul se transmite prin telefon sau prin agenți dibaci care știu bine să se orienteze prin munți.

Postul de comandă era instalat în casa unui huțan, pitită după un deal împădurit.

Singura vietate în jurul acestui pitoresc P. C. era un câne vrednic, ce avea grijă să ne vestească apariția agenților de după cotitura dealului. Pă-

mântul se sgudue de sgomot. Nervii nu se acomodează pe deplin cu această muzică.

Deodată cânele rămas și el zăpăcit de bubuitul atât de puternic, se repede în lanț, lătrând disperat.

Toți cei ce ne aflam în casă am crezut că vine vreun agent cu ordine superioare ce nu au putut fi transmise prin telefon.

Dela cotul cărării, de după deal, apar doi soldați aducând ceva pe o foale de cort.

Erau udați până la genunchi de iarba plină de rouă, cu armele agățate de gât și lăsate să atarne în față. Găfâind, aduceau la Postul de Comandă pe primul căzut, camaradul Hurdugaciu Theodor.

L-au lăsat jos în marginea pădurii, așezându-se și ei să se odihnească.

Plecaseră cu mortul din prima linie, dela răsăritul lunei.

Il aduseseră să-l îngroape înapoia liniei întâia, în linia a doua, unde se

putea găsi mai ușor preotul, pentru ca înmormântarea să se facă creștinește.

Doi furieri ies pe furis să-l vadă pe cel căzut și se 'ntrebe pe camarazii lui, cum s'a întâmplat.

Colonelul care stătea cu harta în față și cu receptorul telefonului de campanie la ureche, observă plecarea celor din jur, afară.

Iese și el. Îi vede pe toți grămadă și se 'ndreaptă într'acolo.

El știa că soldatul Hurdugaciu a căzut, fiindcă fusese prezent la acțiunea de noapte până în momentul când fusese chemat de unitatea superioară.

Dând cu ochii de corpul neinsuflit al eroului ardelean, încep să-i curgă lacrimile.

Toți cei din jur amuțiră. Colonelul de asemenea nu putu să mai spună nimic.

Poate că Dumnezeu a voit ca acei ce-l iubiseră mai mult să păstreze câteva clipe de tăcere înainte de a-l pune în groapa din dosul casei, pitită după deal.

MĂINE

TRAGEREA CLASEI A 4-A

Loteria împarte 3000 câștiguri în valoare de Lei 21.020.000
Nu uitați și preschimbați-vă imediat lozurile sau cumpărați lozuri noi.

LĂTERIEI DE STAT

Regia Publică Comercială a Intreprinderilor Municipiului Brașov

Nr. /1942

Publicațiune

Se reamintește proprietarilor de imobile de pe întreg teritoriul Municipiului Brașov, să se conformeze în tocmai dispozițiilor cuprinse în Ordonanța Primăriei Municipiului Brașov, Nr. 31149 1941 și a Regulamentului Serv. Salubrității în sensul cărora sunt obligați a curăți zăpada și ghiata de pe trotuarele din fața imobilelor lor și a presăra trotuarul cu nisip, cenușă sau rumeguș de lemn, pentru evitarea accidentelor de alunecare.

Totodată mai sunt obligați a curăți gurile de scurgere din rigolele aflate în fața imobilelor lor, și șanțurile pentru conducerea apelor provenite din topirea zăpezii.

Neexecutarea acestor dispozițiuni, va atrage după sine aplicarea sancțiunilor cuprinse în Ordonanță și a Regulamentului amintit.

Brașov, 11 Febr. 1942

Direcțiunea R. I. M. B.

Fabrica de hârtie

Lefea Zărneșii

caută funcționar(ă) cunoscând lucrările de contabilitate. 2-3

„ECONOMIA”

Soc. cooperativă bancară și economică
Com. VLĂDENI, jud. Brașov

„Cooperativa Economia Vlădeni”,
jud. Brașov, caută lucrători traversari
de pădure spre imediată angajare cu
preț bun.

Vlădeni, la 6 Febr. 1942.

Președinte,
N. Moldovan.

Primăria Municipiului Brașov

No. 3501 1942
Serv. silvic.

Publicație de licitație

Municipiul Brașov va arenda în
ziua de 3 Martie 1942, ora 10, prin li-
citație publică, cu oferte închise, păsu-
narea în golurile de munte ale Primăriei.

Cafetul de sarcini se poate vedea
în orele de serviciu, la Serviciul silvic
al Municipiului Brașov

Brașov, la 4 Februarie 1942.

Primar,
Dr. N. G. V. Gologan

p. Secretar General
Dr. St. Popovici

Șeful Serviciului silvic,
Ing. Inspector G-ral silvic:
ss. C. Moarcăș.

Cu adâncă durere aducem la cunoștința rudelor, prietenilor și cunoscuților, încetarea din viață a scumpului nostru soț, tată, socru, bunic, frate și cumnat

Dumitru N. Căpășină

Mare Industriș

Întâmplată în ziua de 11 Februarie a. c., în al 69-lea an al vieții și al 45-lea an al fericitei sale căsătorii.

Inmormântarea a avut loc Vineri 13 Februarie a. c., orele 4 d. m. la Biserica St. Adormire din Brașovul-vechiu.

Cortegiul funebru a plecat dela locuința defunctului, strada Lungă Nr. 92.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Elena, soție	Gineri:	Nepoți:
Filice:	Dr. Oct. G. Comaniciu	Georgica, Dorica,
Elvira, Mimi, Gica	Dr. N. G. V. Gologan	Gelu, Sorin
Fiu:		Frați:
Cornel	Ovidiu Clonțea	Gheorghe și Aurel

precum și numeroși cumnați, cumnate, fini, veri și verișoare.

Cercul Măcelarilor și Cărnătarilor din Brașov, cu profundă mâhnire, ține să aducă la cunoștință încetarea din viață a aceluia care a fost timp de 25 ani Președintele acestui Cerc, iar după retragerea din voință proprie a fost ales Președinte de onoare al Cercului, onestul comerciant și bravul nostru camarad de breaslă

Dumitru Căpășină

Luăm parte la durerea îndoliatei familii și vom păstra amintirea defunctului ca un luminos exemplu de împlinire a datoriei.

Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii!

Brașov, în 11 Februarie 1942.

Adânc îndurerăți aducem la cunoștința rudeniilor prietenilor și cunoscuților pierderea scumpului, iubitului și bunului nostru

MIRCEA I. POPA

AVOCAT

în etate de 27 ani, încetat din viață în ziua de 10 Februarie 1942, orele 4.45.

Inmormântarea a avut loc în ziua de Joi 12 Februarie a. c. orele 15, în cimitirul Groaveri din Brașov.

Odihnește în pace suflet bun!

Nemângăiata familie:

Prof. pr. Ioan Popa și Cornelia pr. I. Popa
părinți

Cornelia și Sorin
soră și frate.

Tipografia „ASTRA” BRAȘOV

caută

Lucrători români

Informațiuni la Biroul
Tipografiei, Brașov Str.
Lungă Nr. 1. (Curtea Ci-
nematografului „Astra”).

Impiegați și dactilografi pentru
primăriile Comunelor rurale.

În ziua de 2 Martie 1942 se va
ține examen și un concurs în localul
Prefecturii pentru bărbații și femeile
care doresc să ocupe funcțiuni la pri-
măriile comunelor.

Condițiunile generale și speciale
ce trebuie să le întrunească cei ce se
prezintă la aceste examene, cum și pro-
bele și materiile cerute la examene se
pot vedea la Șeful Serviciului adminis-
trativ al Prefecturii, sau la d-nii prim-
pretori și notariate.

„PERFECTOL”

ulei artificial pentru preparat vopsele

Se poate întrebuița pe lemn,
metale, sticle etc. și se usucă
în câteva ore.

Cereți-l la furnizorul Dvs. de vop-
selărie sau în cazul când nu-l
găsiți, cereți-l la:

„R. I. M.” Ing. V. Ionescu
București, Bulev. Domnului Nr. 3
Căutăm agenți locali

Informațiuni

Eveniment muzical

In seara de 11 Februarie crt., a avut loc în sala „Astra” din Braşov, concertul de vioară al Maestrului George Enescu. La pian Maestrul Filionescu.

In program, Haendel, Beethoven, Chausson, Pugnani, Schumann.

Călduros ovaţionat, Maestrul George Enescu a dăruit asistenții două alese bucăți de concert în afara programului.

*

Parastasul pentru Episcopul Nic. Ivan,

La parastasul din 8 l. c. ținut la 6 ani dela moartea Episcopului N. Ivan în biserica „Sf. Adormiri” a luat parte un public select și în special mulți refugiați.

Au vorbit duios și răscolitor de amintiri d-l prof. I. Mateiu și protopopul stavrofor al Tg. Mureşului, Ștefan Rusu

*

† Mircea I. Popa

La 10 Februarie a. c. s'a stins în floarea vârstei, fiul pâr. profesor I. Popa, un tânăr avocat, de care familia și cunoscuții legau frumoase speranțe.

Dumnezeu îi facă parte cu dreptii săi.

*

† Dumitru Căpățină

Un fruntaș și stimat industriaș român, președintele Cercului Măcelari-
loa și Cărnățarilor din Braşov, a lăsat un gol simțit în rândurile specialiștilor de mare vază.

Dumnezeu să-l odihnească.

*

Moartea ministrului german Dr. Todt

Ministrul Reichului Dr. Todt, marele specialist al lucrărilor de apărare națională, a suferit un mortal accident de avion.

Pentru marile servicii aduse patriei sale ca organizator și ministru al lucrărilor tehnice de războiu i s'au făcut funerarii naționale.

Dela Crucea Roșie Filiala Braşov

Convocare

In conformitate cu Art. 27 din Regulamentul Soc. Naționale de Cruce Roșie, Filiala Braşov aduce la cunoștință onor. membrilor săi că adunarea generală ordinară va avea loc în ziua de 18 Februarie a. c. ora 16 în sala de ședințe a Camerei de Industrie și Comerț cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Cuvânt de deschidere al Președintelui.
2. Darea de seamă a comitetului pe anul 1941 prin raportul secretarei.
3. Raportul casierei, Bilanțul pe 1941.
4. Situația financiară.
5. Raportul censorilor.
6. Descărcarea comitetului.
7. Eventuale propuneri și comunicări.

Pentru cazul că adunarea generală nu ar întruni numărul membrilor recerut de statute, adunarea generală se va ține în 25 Februarie 1942 la aceeași oră, în aceeași sală, cu orice număr de membri prezenți.

Braşov, 11 Februarie 1942.

Președintă: Valeria Cuteanu. Secretară: M. Moga.

CRONICA RAZBOIULUI

de **Mardare Mateescu.**

Frontul diplomatic

In legătură cu evenimentele din primăvară, numele Portugaliei și al Spaniei, au revenit adeseori în discuții. Deaceia, întâlnirea dintre generalismul Franco și d. Serano Suner pe de o parte și generalul Carmona și Salazar pe de altă parte, dacă nu are un caracter senzațional, reprezintă însă un eveniment de mare importanță.

Evenimentele politice sunt iminente, deși ele n'au fost încă oficial confirmate și numeroși ziariști au plecat la Sevilla unde va avea loc întâlnirea dintre Caudillo și președintele Republicii Portugheze.

După toate așteptările, cele două puteri care întregesc coasta europeană a Atlanticului vor coordona atitudinea lor și vor trasa calea cea mai bună pentru a colabora la înfăptuirea noii Europe. Dorința aceasta a fost exprimată cu prilejul realegerii sale ca președinte al Republicii Portugheze de către generalul Carmona, iar din partea generalisimului Franco a fost reafirmată în toate împrejurările.

In general se pot remarca pe întreg frontul diplomatic european pre-

parativele menite a da un nou stimulent luptei ce va îngădui întemeierea Europei Noi, bazată pe siguranța destinelor sale și pe dreptate națională.

România privește cu încredere zilele care se apropie și care vor aduce o decizie categorică în problemele ce o privesc. Nădejdele poporului nostru, astăzi prind mai multă temeinicie decât oricând.

Nădejdele noastre înmuguresc mai de vreme decât ramurile înviorate de seva primăverii și ele sunt suportul care va sprijini faptele glorioaselor noastre divizii în înțeleștarea despărțitoare de epoci. Năzuințele noastre sunt prea drepte, pentru a constitui o disonanță în concertul Europei renăscute. Dreptatea noastră, o simțim adânc și sângerând încrustată în inimi, pentru ca ea să nu se îplinească mai curând chiar decât o așteptăm. Credința noastră în Dumnezeu rămâne neclintită și a-
prigă, pentru că Dumnezeu cu noi este...

Infanteria japoneză asaltează portul Singapore

Singapore sub bombe, este o fază depășită. Astăzi, Singapore se află în fața asaltului infanteriei japoneze, care a pătruns prin partea de Apus a marelui port, cheie a mărilor orientale și nădejde a puterilor anglo-saxone.

S'a crezut că lupta pentru Singapore va fi o luptă teribilă, o luptă ca în povești, cu hărțuiri de luni de zile, cu bombardamente distrugătoare, cu pierderi grozave, de o parte și de alta. Un simplu gest al unui strateg, o singură imagine genială și insula atât de grozav fortificată a căzut aproape fără rezistență.

Englezii se pregăteau să primească inamicul prin partea de Miază-Noapte și Răsărit, după cum lăsau să prevadă preparativele japoneze. Generalul Sir Percival, comandantul forțelor britanice din Singapore își întocmise planul și sistemul de rezistență pe această porțiune a insulei, înșelat de stratagema niponă. In realitate, Japonezii au venit prin partea de Răsărit, acolo unde comandantul britanic se aștepta mai puțin. Zeci de avioane au acoperit cerul și pământul cu valuri de ceață artificială, în vreme ce o noapte compactă acoperea orice mișcare a invaziei japoneze. Măruntele detașamente britanice au fost reduce automat la neputință, iar când comandamentul britanic se aștepta mai puțin de situație, era prea târziu. Ordinele date de a se curăța imediat Vestul insulei de incursiunile japoneze deveneau inoperante, deoarece între timp

numărul soldaților japonezi era suficient pentru a face față oricărei rezistențe.

In vreme ce pionierii japonezi reparau și dau în circulație renumita Causeway, podul ce leagă insula Singapore de uscat, printr'o sosea și o linie ferată, grosul trupelor, care în primele două zile se ridicau la 30.000 oameni, dădeau asalt portului Singapore, unde pătrundeau prin partea de Vest, cu toată rezistența celor 35.000 Englezi.

Căderea Singaporei, e o mare pierdere pentru sistemul de apărare anglo-saxon, în aceeași măsură însă este un câștig considerabil pentru ofensiva japoneză, care astfel deține controlul desăvârșit al circulației maritime în Mările Chinei și Oceanul Indian, deci pe căile de comunicație între Europa, America și Extremul Orient. In decurs de două luni de zile, forțele Imperiului Japonez realizează căderea temutului triumphiu de baze navale: Hongkong, Manila, Singapore, devenind astfel stăpâne pe spațiul maritim și aero-naval al Pacificului din Sud.

Prin căderea Singaporei, lupta pentru cucerirea Indiilor Olandeze este foarte mult ușurată iar amenințarea care plana asupra Australiei, dintr'un fapt probabil, devine un fapt sigur și iminent.

Prin căderea Singaporei, rezistența Jawei, Sumatrei și în deosebi a Noii-Guinee își trăiește ultimele momente, urmând ca foarte curând să asistăm la lupta ce se va da pentru cucerirea continentului australian.

Luptele din Libya

Ofensiva italo-germană din Mar-marica își continuă mersul. Trupele Axei și-au consolidat anumite puncte de sprijin pe teritoriul recucerit și lovesc cu energie în rezistența inamicului. Se pare că dacă până acum teritoriul Libyei a trecut din mâna unora dintre beligeranți într'a altora, de data aceasta ofensiva germano-italiană are

un caracter mult mai serios, care se va putea transforma într'un asalt de mare amploare asupra forțelor britanice stabilite în Egipt.

Știm bine, că apropierea trupelor Axei de frontiera Egiptului înseamnă alte bombardamente aeriene asupra tuturor punctelor vitale din delta Nilului și Canalul de Suez. De data aceasta,

s'ar putea însă ca aceste bombardamente să crească în intensitate, devenind adevărate preparative pentru o masivă incursiune a Axei pe teritoriul regatului dela gurile Nilului.

Nu trebuie pierdut din vedere, că recucerirea coastei libyene înseamnă pentru Italia și Germania redobândirea priorității în controlul asupra rutelor maritime și aeriene în Mediterana, ceea ce nu poate fi deloc în favoarea sistemului britanic de apărare a Egiptului.

Gerul scade pe frontul din Răsărit

Pe frontul din Răsărit, luptele continuă pe un ger mai îmblânzit, relatează un comunicat oficial. După știrile so-site în ultimele zile, deși au pierderi foarte mari, Rușii continuă a atace cu violență, iar luptele se desfășoară ne-
contentit.

Comunicatele menționează succesul remarcabil al unei formațiuni de skiori români, care în sectorul de Sud al frontului a colaborat cu multă des-
toinicie la atacurile date de trupele germane.

Australia intensifică mobilizarea

După ce Statele Unite și Canada au ordonat mobilizarea contingentelor de rezerviști nechemați încă sub drapel, guvernul australian a hotărât la rândul său să intensifice mobilizarea. Primul ministru al Australiei, d-l Curtiu, a declarat că trebuie să ia această măsură pentru a face față situației din Pacific.

Dorința de libertate a Indiei

In împrejurările de față, guvernul britanic nu are o situație prea ușoară în menținerea liniștei din India, deoarece conducătorii indieni sunt decși să obțină la sfârșitul acestui războiu independența deplină a patriei lor. Nu se știe ce rezultate au dat apelurile britanice adresate lui Jahavarlal Negru, conducătorul congresului indian, dar consiliul indian din Thailanda a adresat aceluiași conducător un vibrant apel în care i se arată că India poate rămâne în afara grozăviilor războiului numai rupând imediat legăturile cu Anglia, iar în caz contrariu ea merge spre sinucidere.

Redactor responsabil
ION BOZDOG